

разработени, или на близки местности. Така се образуват омонимични гнезда – връх, рудник и гара *Чумерна*, *Шешкинград*, *Боян дол*, *Кичеста* и др.

Пребиваването на руски белогвардейци в Твърдишко оставя следи в топонима *Руските бараки*, а на съветските войски – *Руския бент* в Дебелата кория.

Партизанското движение поражда названията *Царевична база*, *Партизанската чешма*, *Партизанската землянка*. А съпротивата срещу колективизацията и горянското движение – *Горянския лагер*.

По време на т. нар. възродителен процес по директива на централните партийни и държавни органи се пристъпва към масово преименуване на местностите с турски названия, често пъти без оглед на информацията, съхранена в тях. Но не всички общини предлагат пълен списък за подмяна и много от местностите остават със старите имена. Голяма част от нововъведените не се възприеха, като в общественото съзнание продължиха да битуват старите имена. Примери от Сливен илюстрират този процес. Предложено беше *Голяма Чаталка* да се преименува на *Хитов връх*, а *Малка Чаталка* – на връх *Бойка* (първата съпруга на Панайот Хитов), *Даулите* – на *Тътените*. Друга част от имената бяха възприети от общинските власти и бяха включени в горските карти: *Сефер бунар* стана *Войнишко кладенче*, *Бей сърта* – *Билото*, а *Коджамара* (Голямата пещера) – *Дупката*.

Възстановяването на собствеността на земите в реални граници, възстанови и много стари забравени названия. Но при изготвянето на мемеразделителните скици масивите се укрупниха с обобщаващи имена и така в бъдеще ще се забравят много от сега съществуващите названия на местности. Това проучване обаче ще съхрани тези названия и информацията, свързана с тях.